

1. Preguntes

-Què evidència el creixement de la Festa?

Dani Bernabé:

- Una clara evidència és que abans, tu sorties al carrer i sabies on trobar-te amb la teva gent i ara si no quedes en un lloc concret és impossible degut a la gentada que hi ha a tot arreu.

Anna Asbert:

- Una altra evidència d'aquest creixement també va ser tot aquest fenomen tecnològic per organitzar la Festa des d'un punt de vista de planificació estratègica, gairebé de semblar una empresa. I no només a nivell econòmic, que també ens interessa perquè la Festa ha de ser sostenible, sinó també la necessitat d'organitzar-se i tenir clar què es fa cada dia i com arribar a tot. Buscar patrocinis, suports externs, totes aquestes coses que porten tanta planificació i fins i tot el fet d'adoptar un fil conductor cada any.

Jordi Reixach:

-Un símbol que la Festa s'anava fent gran és el número de furgonetes que es necessiten per muntar-la, que en un principi era una per colla i ara potser n'hi ha tres o quatre per cap.

-Tu quan consideres que comença el creixement de la Festa? I com el valores?

Dani Bernabé:

-Va començar cap a final dels anys noranta i des de llavors ha anat creixent a un ritme brutal a tots els nivells i cada vegada és tot més gran. Això té una part molt positiva, però també una part bastant negativa.

Entre aquestes parts negatives, a la Festa hi falta logística, infraestructura, mitjans... crec que ha agafat una dimensió potser massa gran inclús. Jo que munto espectacles a vegades em fa por i tot la quantitat de gent que hi ha. Cal controlar-ho, hi ha el risc que es descontroli.

Abans no hi havia aquesta preocupació d'excés de gent al carrer i ara ja no saps com limitar un acte. Pots posar tanques, pots intentar posar uns límits, però a vegades fins i tot costa trobar espais on poder fer actes massius. Jo soc actor, i en la meua carrera professional, poques vegades he tingut tant públic com a la Festa Major.

"Pitu" Llobet:

-Principalment, diria que a partir dels anys noranta fins als dos mil, aquests deu anys diria que han estat anys de molt creixement. Aquest creixement és positiu ja indica que la gent té ganes de festa i que és una Festa Major que està molt arrelada a la ciutadania. Ara també cal ser conscients de la part negativa que això pot arribar a tenir per la ciutat.

Aquest creixement ha aportat un reconeixement arreu del país. Tècnics de cultura d'altres pobles de Catalunya ens pregunten que com ho hem fet i els responc que no hem sigut nosaltres, sinó la ciutat. La Festa és un dels identificadors de la ciutat.

Jordi Reixach:

-Jo crec que cap als anys 2.000 o així. Una mica abans, quan encara hi havia la Marta Sendra o abans que hi havia les megadecoracions, ja que això portava molta feina i ja començaves a muntar el dissabte abans de començar la Festa, que començava en dimecres.

Respecte a si ha de créixer més o no, que la gent faci el que vulgui. El que jo no soc partidari de començar a limitar coses i començar a posar pals a la imaginació de la gent crec que no s'ha de fer. Ara, crec que hi haurà un dia on tot baixarà.

Anna Asbert:

-Jo sí que recordo que al passar d'adolescent a més gran veure com de sobte, el cap de setmana estès que era al principi la Festa passa a ser més d'una setmana. I ara vist des de fora nou dies semblen molts.

La nostra Festa és tan gran i tan participativa que té molts actors i llavors no és feina nostra pensar en una possible reducció, això és alguna que cosa que té al cap altra gent. Tot i que a certs nivells pugui pensar que nou dies de Festa és una bestiesa no seré partidària de reduir-ho perquè ara, mateix estem omplint, estem potenciant la cultura i la participació i no et diré mai que això es redueixi. Ha de créixer més? Si la gent és participativa i la Festa hi arriba, mentre sigui més important aquesta participació que els punts febles que tenim em sembla bé. Jo crec que sí que hem de créixer cap a aquella gent que no és part de la Festa i incloure-la.

Foto 8: Repte

Font: Ajuntament de Granollers

-De cara a futur, la Festa ha de continuar creixent o s'ha de reduir?

Dani Bernabé:

-Jo no faria créixer la festa molt més, ni ampliaria els dies que dura. Aguantaria els nivells que hi ha ara tant com fos possible. És maco fer-la créixer, però realment ens hem de preguntar si Granollers està preparada per una festa tan gran.

“Pitu” Llobet:

-La Festa ha crescut i creixerà, però estem en un moment on hem de començar a veure quins són els límits perquè són molts dies i hi ha molta gent implicada. El futur és esperançador, però alhora hem de ser conscients del que tenim entre les mans i que si ha de créixer més ha de ser de forma escalada. El volum que té ara la Festa està bé, no crec que siguin necessaris més dies.

-Els quatre dies històrics encara tenen la mateixa importància?

Dani Bernabé:

-Penso que avui en dia ja ha quedat una mica diluït. Hem arribat a un punt on tots els dies són importants, cada dia hi ha una oferta d'actes immensa. Si que els actes, potser, més esperats es mantenen en aquests dies més tradicionals, però també hi ha actes tan importants com el Repte que se celebren fora d'aquests dies.

“Pitu” Llobet:

-Hem de tenir en compte d'on prové la Festa i saber que va començar amb aquests dies i prou. Són dies històrics, però perquè s'han arrelat amb esdeveniments molt tradicionals de la Festa i de la ciutat. Sí que és cert que és majoritàriament en aquests dies quan la gent de la comarca més ve i això fa que es concentri més gent que en els primers dies. Ara, per mi històrics ho són tots, no en destacaria cap.

Anna Asbert:

-Jo crec que sí que hi ha una frontera evident. Per mi, no hi ha dues festes, però sí que hi ha una diferència evident entre el dissabte-dimecres i el dijous-diumenge, per vàries raons. Els actes centrals o més històrics es concentren en aquests dies, molts dels actes competitiu es concentren aquí també, la majoria de gent que ve de fora també ve aquests dies i des del punt de vista organitzador aquests són els dies més complicats.

Jordi Reixach:

-Crec que abans hi havia com una obsessió a dir que les colles havien de fer actes de dijous a diumenge, però no té molt sentit.

-Que la Festa hagi crescut tant dona peu a que es creïn nous grups organitzadors?

Dani Bernabé:

-El fet que la Festa hagi crescut tant és una responsabilitat. Ara quan s'organitza un acte hi ha una pressió afegida darrere i això fa que qui vulgui començar ara a muntar actes ha de tenir una ment molt oberta i unes taules per poder lidiar amb tot el que comporta. Això pot portar a que costi crear nous grups i tot i que en els últims anys s'ha intentat, la gent que entra ara nova es crema ràpid. I aquí ja entren diversos factors de per què passa, però necessitem que la Festa cuidi als seus organitzadors i ajudi a evitar això.

Anna Asbert:

-Sí, jo crec que sí. Jo abans pensava que amb això del creixement, Blancs, hem pogut créixer molt perquè tot i ser menys, ens hem mantingut en la mateixa proporció de gent que anys enrere i, per tant, vol dir que estem creixent més i que nous grups van sortint. Hi ha gent que acaba enganxant-se a la Festa per una tonteria i acaba sent organitzador, a mi m'ha passat. També veus que la gent té ganes de participar i tot i que a vegades no la trobi, si tu els estires l'acaben trobant.

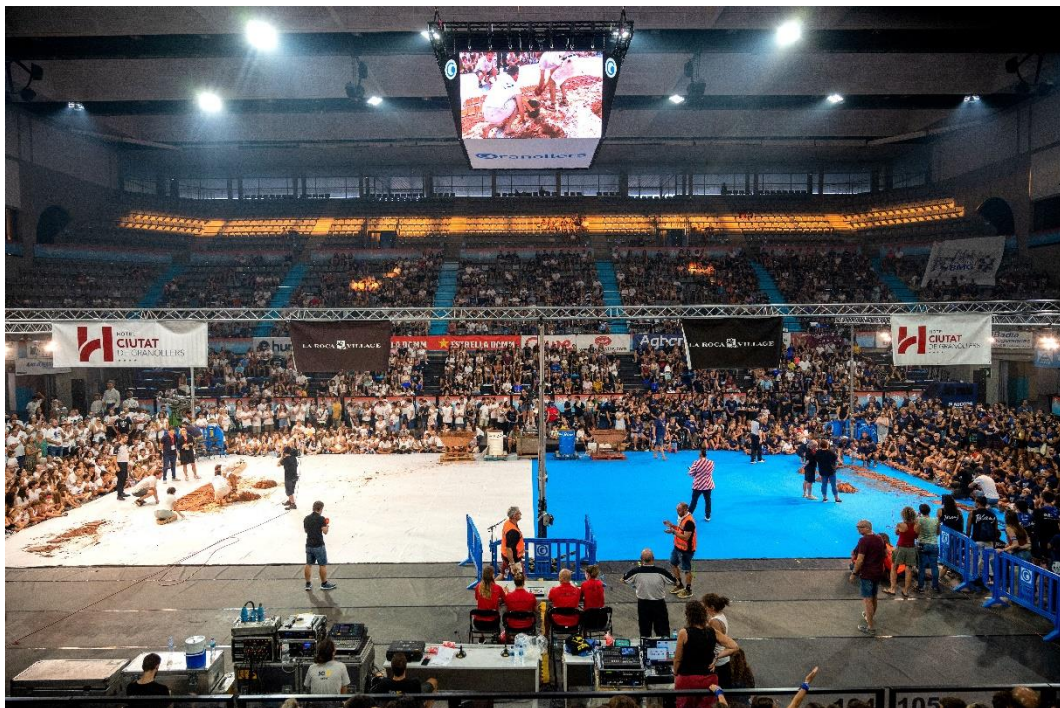

Foto 9: Concurs de Rajolers 2022

Font: Toni Torrillas

-Què fa que un acte nou es vulgui repetir?

Dani Bernabé:

-En primer lloc, la resposta del públic, ha de tenir un cert èxit, ha d'encaixar bé a la Festa, independentment de la temàtica que tracti, que hi participi molta gent de colles, ha de buscar aquesta participació.

“Pitu” Llobet:

-Els actes nous és la ciutat qui els consolida. Les colles no paren de pensar coses i nous actes a fer, la Festa major mai és igual, sempre canvia alguna cosa i això la fa única. Un acte que pot haver anat molt bé durant uns anys pot desaparèixer i al mateix temps en poden aparèixer de nous.

Jordi Reixach:

-És que no tots els actes s'han de consolidar, quin sentit tindria que encara féssim el karaoke com el fèiem abans havent-hi tantes alternatives més divertides de fer el mateix? Cap. El que s'ha de morir, que es mori i el que s'hagi de seguir que segueixi. Jo no soc partidari de mantenir actes només perquè s'han fet sempre. Si es manté és perquè la gent que està dins tenen ganes de fer-lo i perquè dona un rendiment

-Blancs i Blaus han de fer actes junts?

Dani Bernabé:

-Jo crec que s'hauria de provar, com a experiment. Si ajuntem el potencial que tenen les dues colles es poden fer actes molt atractius.

“Pitu” Llobet:

-Sí, però no. Sí perquè són els artífexs de la Festa i un acte conjunt voldria dir que tothom participa, però a les colles els agrada mantenir els seus actes i el que és blanc, és blanc i el que és blau, és blau dins de la competició sana de la Festa. Si no es fan actes conjunts, és perquè no hi ha la necessitat.

Anna Asbert:

-Ja en fan alguns, però no hi ha moltes ganes que així sigui. Si hi han de ser han de sorgir de forma natural perquè la gent ho vol així. La Festa també ha de ser improvisació i ha de ser el que surti a cada moment. Hi ha hagut etapes on es pot col·laborar més, i altres que no tant.

-Es poden viure dues festes diferents? Una més lligada a les colles i una de més tradicional?

Dani Bernabé:

-Aquesta és la grandesa de la Festa, i no és gens incompatible. Precisament, la nostra Festa conserva aquesta dualitat sense problemes i és importantíssim que sigui així.

“Pitu” Llobet:

-Sí, però per mi no hi ha dos models, n'hi ha tants com persones viuen la Festa. Per mi aquests dos “models” són una festa única i després cadascú té el seu model de festa depenent de com la viu.

Anna Asbert:

-Jo crec que això és un deure de l'Ajuntament. Al final nosaltres, Blancs i Blaus som entitats que fem el que ens ve de gust fer. Al llarg de quaranta anys hem anat evolucionant i hem anat veient quins són els buits i què hauríem de fer i no estem fent i també ens preocupem d'aquests aspectes. Al final, però, qui té l'obligació que la cultura sigui per tothom, de garantir que ningú hi tingui dificultats d'accés, de garantir tothom troba el seu lloc, és l'Ajuntament. Potser les colles tenen buits per algun tipus de públic i és l'Ajuntament qui els ha d'omplir i a vegades ja ho fa, però no sempre ha estat així.

-Per tu, quins actes són els més representatius de la Festa?

Dani Bernabé:

-Per mi els actes sense els quals la Festa no tindria sentit són el Repte, el Concurs de Rajolers, la Passada de Rajoles, l'Estirada de corda... n'hi ha molts! Si te n'hagués de dir algun diria que hi ha d'haver un espectacle, un show.

“Pitu” Llobet:

-Els que més representen la Festa són els actes de les colles, els de les entitats, els de competició i els actes de festa major, però no et posaria cap tipus d'acte per davant de cada altre.

Jordi Reixach i Anna Asbert:

-L'estirada de corda, el Repte, la Cerimònia del Pregó, el Concurs de Rajolers, el Correfoc i el Corraigua.

-Què identifica la colla?

Dani Bernabé:

-Gaudim de la Festa Major i defensem molt l'espectacle, la farra, el jaleo, la canya. Crec que als Blaus ens identifica molt això, sense voler dir que no siguem gens intel·lectuals, però sí que defensem molt a capa i espasa aquesta part de la Festa.

Anna Asbert:

-El fet de sentir-te part d'un col·lectiu i celebrar la Festa. És també un espai de trobada amb una fàcil identificació només posant-te un mocador.

-Quin camí ha hagut de seguir la colla per evolucionar al llarg de quaranta anys?

Dani Bernabé:

-Ha sigut renovar-se o morir. Adaptar-nos als tempos de la gent, als seus gustos, als canvis de la societat però mantenint les tradicions. És necessari que la Festa vagi avançant amb la societat.

Jordi Reixach:

-Hi va haver-hi una època on un seguit de gent que vam treballar molt perquè blancs es comencés a fer gran i pensàvem molt en com guanyar la Festa per fer que vingués més i gent. Això deu fer ja uns 20 anys i ara la gent ja no pensa tant amb l'aspecte competitiu.

Anna Asbert:

-Blancs ha fet molta feina d'obertura i de trencar certs tòpics i estereotips i acollir a tothom.

-Com planteja la colla la programació?

Dani Bernabé:

-És un tema complicat, però la planteja intentant que hi hagi una graella molt variada. Buscant que hi hagi actes per tots els públics i a la vegada intentant no repetir-se.

Anna Asbert:

-Normalment tens un esquelet d'actes que saps que es continuaran fent any rere any encara que pateixin modificacions, millores, canvis, etc. Llavors cada subgrup de la colla va pensant què voldria fer i a quin espai del calendari ho voldria ubicar. A partir d'aquí es consensua i es posen d'acord. Llavors amb aquest esquelet li vas afegint coses i més actes.

-El fet de perdre una festa fa canviar la programació de l'any vinent?

Dani Bernabé:

-No ho crec, si en perds una no. Si en perds dues o tres ja t'ho comences a plantejar. Al final, perdre una Festa és el més normal del món i potser canvia algun detall, però en general diria que no. Pensa que per guanyar una festa major hi intervenen molts factors, i pot ser que un any no guanyis perquè l'altre ho ha fet millor, no perquè la teva colla hagi fet res malament.

Jordi Reixach:

-Mira, jo crec que quan una colla porta dues o tres victòries es relaxa, això està claríssim. Les ganes de la gent de voler guanyar i voler-se reinventar crec que es noten. Jo no seria partidari que guanyés sempre la mateixa colla. La gent evoluciona i fins i tot els Blaus, han anat buscant maneres per guanyar la corda i al final ho han aconseguit.

-Les colles “viuen” dels actes d’anys anteriors? S’intenta sempre innovar?

Dani Bernabé:

-Tinc la sensació que als últims anys ens hem relaxat una miqueta, però sempre s’intenten pensar actes nous. Potser ens falta més empena, més atreviment. Jo soc una persona que m’agrada arriscar i penso que hauríem de ser més flexibles.

Anna Asbert:

-Mig i mig. Hi ha uns actes que vius d’ells i que es seguiran fent perquè agraden i també hi ha ganes d’innovar perquè la gent té idees i té ganes de fer coses noves.

-L’Ajuntament limita a les colles?

Dani Bernabé:

-Sí. L’ajuntament no arrisca. Ells es troben en una zona de confort on ho tenen tot controlat i aleshores, per mi, ens limita a les colles. Cal més subvenció de l’ajuntament perquè fem una Festa molt gran i la fem pel poble, no oblidem això. Durant nou dies estem currant i suant la samarreta durant moltíssimes hores i hi ha molta dedicació per part de les colles. Evidentment, jo no puc demanar segons què, però que l’Ajuntament no ens talli les ales.

-Quins són els actes que identifiquen més la colla?

Dani Bernabé:

-Jo crec que els actes de foc identifiquen moltíssim a la colla dels Blaus, els espectacles i els actes que estan fora de programa. Blaus té un acte que l’Ajuntament no ens deixa posar a programa, i ja ens està bé que sigui així, ja que no són considerats políticament correctes. Un és la Processó del Sant Blau. Té un públic fidel que també ha anat creixent com la Festa i és un acte que barreja tradició i innovació.

Jordi Reixach:

-Al cap del temps van canviant. Avui no m’imagino els Blancs sense les Guapes o sense que Paranoia vagi fent de les seves, o certa gastronomia. També el Correigua, les Dames de Foc...

-Quins actes han marcat la colla?

Dani Bernabé:

-N’hem fet molts de molt guapos. Recordo el zoo que vam fer al Parc Torras Villà durant tota una jornada, va ser màgic, espectacular. Va ser un acte organitzat per Mesclat de Blaus, un grup que aconseguia reunir tots els subgrups de la colla per a fer els millors actes.

Anna Asbert:

-El Musical, la Gala del Cinema, el Túnel del Terror... Actes que ajunten a diferents subgrups per fer una superproducció.

-Existeix la clau de l'èxit per guanyar una Festa?

Dani Bernabé:

-Jo crec que això no ho sap ningú, perquè sinó, la guanyarien els mateixos cada any. Evidentment, cal ser original, fer un acte molt espectacular, un acte recordat, que trenqui...

Anna Asbert:

-Sí, jo crec que sí. Va molt lligat a la unitat de colla que tira endavant i que està molt al carrer. També hi ha un tema més tabú, que la gent no li agrada parlar, que és més fàcil guanyar una Festa quan l'altra colla no ho fa bé. Quan l'altre no està en el seu millor moment és més fàcil aprofitar aquest avantatge, i a nosaltres això ens passa. Al final Blaus té més potència en molts sentits i per tant ens és més fàcil a nosaltres tenir actitud guanyadora que no pas a ells.

"Pitu" Llobet:

-Si una Festa està ben preparada, té un bon fil conductor, la gent s'ho creu, tot això fa més fàcil guanyar la Festa. Una cosa que també va molt bé és que surti bé el repte i és la primera imatge de competició a la Festa i allà es comença a respirar que aquest any sí o que aquest any no.

Foto 10: Estirada de Corda 2022

Font: Toni Torillas

-Quina és la importància del fil conductor?

Dani Bernabé:

-Personalment, penso que el fil conductor, a vegades, et limita. Està molt bé que hi sigui, però també limita la creativitat ja que tot ha d'anar en conjunt amb aquest fil conductor. Aquest, el decideixen un grup reduït de persones i a vegades pot ser que no et vagi bé, però t'has d'aguantar.

-En anys de crisi l'Ajuntament planteja la Festa de forma diferent?

"Pitu" Llobet:

-Ningú imposa el que es fa en aquests anys i les colles tampoc són responsables de vetllar del bon funcionament de la ciutat. Les colles han de fer festa i és l'Ajuntament qui ha de mirar perquè aquestes situacions no siguin un entrebanc per a la Festa.

-El pressupost per la Festa és sempre el mateix? Aquest ha incrementat al mateix ritme que la Festa?

"Pitu" Llobet:

-Evidentment, al llarg dels quaranta anys ha anat canviant. De fet, el primer any les colles només van rebre 25.000 pessetes i en un principi aquests diners s'havien de tornar. L'Ajuntament al final no va demanar que es tornessin, però també ajuda a veure com ha canviat tot i avui en dia no són 25.000 pessetes el que es dona a les colles, és molt més. Ha crescut tal com ha crescut la Festa, i avui en dia podria ser més gran. Ara bé, Granollers és una ciutat que també celebra altres festes i acull competicions esportives. S'haurien de destinar més diners a la Festa? Sí, però no es pot arribar a tot.

-En funció de què es programa un acte?

"Pitu" Llobet:

-Com la Festa, els actes han anat evolucionant durant tot aquest temps i les colles també. Les colles han arribat a fer actes massius i actes que tenen èxit se'ls busquen nous espais per seguir creixent, i a la inversa, si un acte va desapareixent cada cop es farà en espais més petits. Ara bé, les colles són assembleàries i programen en funció del que decideixen.

-La Comissió sempre s'encarrega d'un tipus d'actes que estan molt consolidats, hi ha algun propòsit d'innovació?

"Pitu" Llobet:

-La Comissió també evoluciona i busca maneres de fer-ho. En el seu moment, va decidir fer el Rajol, fer domassos i altres coses que ja no es fan. Aquesta s'encarrega de reunir-se amb les colles i d'intentar també programar els seus actes.

-La Festa Major de Granollers també s'inspira en altres festes?

"Pitu" Llobet:

-Ara, podríem dir que som molt egoistes i que no. Com que tenim la nostra, ens sentim molt orgullosos i anem amb el cap ben alt, per que la nostra festa és la millor. Ara bé, sí que es miren coses de fora que funcionen. Tot i que jo diria al revés, la gran virtut d'aquesta festa és la capacitat que es va tenir de crear-se del no-res, des de sota, des de gent que tenia ganes de fer coses i que ha inspirat a moltes altres. És conegut que a tota la comarca hi ha diferents municipis que han imitat aquest estil de festa amb dos, quatre colors, la simbologia dels noms... Han adaptat la nostra festa a la seva manera, però amb el mateix rerefons.

I sí que es miren coses a fora, la Tronada, que va sortir en el seu moment era per les tronades de despertar que es feien. Tots sabem que les tronades venen de la zona de València; allà funcionen d'una altra manera. Nosaltres aprenem d'allà i fem la Tronada aquí.

En aquests moments, però, podríem dir que som una mica altius i ens reconeixem per la nostra festa. Que vinguin els altres i s'inspirin en nosaltres, després del que hem creat i com ho hem creat podem i estem orgullosos de tot plegat.

-Com es planteja l'Ajuntament mantenir viva la Festa en aquest futur pròxim?

"Pitu" Llobet:

- El futur? Jo el veig bé, esperançador, vull dir són quaranta anys, n'hem d'anar a fer quaranta més, o vuitanta encara que nosaltres no ho veiem. Aquesta és la gràcia de la Festa, que si decau una mica pot tornar a créixer perquè no hi ha res que ens mutili. Les festes majors que es basen en la religió, quan hi ha una baixada de creients es veu afectada, si hi ha una festa que consisteix a baixar un riu i no hi ha riu per sequera també es veu afectada. En canvi, la Festa Major de Granollers té l'avantatge que sap i pot evolucionar.

-L'Ajuntament limita la Festa?

"Pitu" Llobet:

-Sí, ras i pla, sí. No té tant el paper de limitar com el de vetllar perquè la ciutat mantingui la seva funcionalitat més enllà de la Festa, i la neteja és un límit, la convivència és un límit, la seguretat és un límit, l'economia és un límit. Si entenem que això són límits, aquests els posa l'Ajuntament. Les colles també en posen, si avui en dia tenim un Punt G és gràcies a les colles tot i que físicament el posi l'Ajuntament. Posar límits a vegades és bo, ja que es poden superar i tirar endavant.

-L'Ajuntament limita a les colles?

"Pitu" Llobet:

-Els mateixos a vegades es limiten i ells són conscients de fins on arriben i què tenen a les mans. Les colles ja voldrien fer un Corraigua de tota la ciutat o altres coses. Al final, les colles també es limiten i l'Ajuntament és qui ha de vetllar però.

-El sentiment de pertinença a una colla és essencial per entendre la Festa?

Dani Bernabé:

-Jo crec que sí. La pots arribar a entendre, però viure-la no perquè es viu molt diferent si formes part d'una colla amb el teu mocador i la teva samarreta.

"Pitu" Llobet:

-Sí, per entendre la Festa l'has de viure i a més fer-ho des de dins, participant i organitzant.

Anna Asbert:

-Sí. Per gaudir-la no, però per entendre-la sí. Tu pots venir a Granollers, no posar-te cap mocador i gaudir de la Festa, però si vols entendre la nostra Festa cal posar-se un mocador i anar amb la gent que està implicada.

Foto 11: Veredicte 2019

Font: Ajuntament de Granollers

-Per entendre la Festa l'has de viure?

Dani Bernabé:

-Per molt que l'expliquis de mil maneres el sentiment de viure-la no es pot traduir en paraules.

Jordi Reixach:

-Sí, et pots quedar fora d'un acte mirant, o pots entrar i viure-la.

-Què fa especial a la Festa? Què la fa única?

Dani Bernabé:

-El que la fa única és que té una identitat molt pròpia i personal. Precisament, el que la fa molt pròpia són les colles, són els Blancs i són els Blaus, són les grans protagonistes.

Jordi Reixach:

-Que hi hagi una sèrie de persones que la viuen de la forma que ho fem. Jo porto molts anys muntant barres i la gent de fora es pot pensar que cobrem per fer aquesta feina, i no, ho fem perquè forma part de la Festa i perquè volem que la Festa tiri endavant.

-Si haguessis d'explicar la Festa a algú que no la coneix com ho faries?

Dani Bernabé:

-A vegades he convidat gent a la Festa i els he explicat que si venien viurien una experiència única i irreplicable, que no trobaran res igual. Potser trobaran coses millors, coses pitjors i fins i tot coses semblants, però res igual a la nostra Festa, i els que han vingut, m'han donat la raó.

Jordi Reixach:

-Són dues colles que organitzen actes i competeixen per a veure qui ho fa millor. I el premi? No, el premi és organitzar el pregó de l'any següent. El premi, realment és guanyar la Festa Major. A partir d'aquí també pots començar a explicar la resta.

Anna Asbert:

-Quan tu expliques a la gent de fora la Festa, les cares d'estupefacció són brutals. Nou dies, tot ho fan les colles, el premi és guanyar i sentir-se part de la colla, i cal estar amb la teva colla al 100%.

-La Festa és prou inclusiva?

Dani Bernabé:

-Jo crec que hem anat evolucionant amb aquests temes, com ha fet la societat. La gent ha anat obrint la mentalitat i des de les colles ja treballem perquè la Festa sigui inclusiva. Aquests temes, és important que estiguin al carrer.

"Pitu" Llobet:

-No, mai s'és prou inclusiu. Es treballa perquè sigui així, però mai s'és prou inclusiu. S'estan fent passes en consolidar que tothom pugui participar dins la Festa, però els barris no estan dins de la Festa, els nouvinguts no estan dins de la Festa. Sí que hi ha barris i gent nouvinguda que participen activament a la Festa, tot tipus de gent està a la Festa. Cal seguir treballant perquè sigui encara més inclusiva? Sí, i tant i ja s'està fent. Ara, la societat és inclusiva? Qui em digui que sí, no me'l crec.

Anna Asbert:

-La Festa Major és molt grossa. Com a element tan gros que és, d'una banda, hi ha cabuda per molta gent, però per altra banda, també genera exclusió, la Festa és com una petita societat. Tot i així, com que és una cosa que es fa des de la participació ciutadana i des de baix és un lloc que cada cop és més fàcil entrar-hi, i en aquest sentit som una mica millor que la societat, però hi ha camí per fer.

-La Festa està pensada per tots els públics, o només per uns col·lectius en concret?

Dani Bernabé:

-S'intenta pensar per a tothom. A vegades, hi ha sectors que estan una mica oblidats com la gent gran que potser no tenen prou actes dedicats a ells.

"Pitu" Llobet:

-La Festa està pensada per tothom, però la gaudeixen uns quants perquè són els que la tiren endavant. Qui si posa hi té lloc. Gent que té 60 anys i són els més festers i gent jove que se la mira per sobre l'espatlla.

Anna Asbert:

-Jo crec que està pensada per tothom i fujo de tota crítica que digui això perquè la pots gaudir des de qualsevol punt de vista. Ara, si la vols viure al 100%, involucra't.

-Què és el millor de la Festa?

Dani Bernabé:

-La seva gent, les colles perquè en són els protagonistes, els que la fan vibrar. La Festa Major de Granollers no s'entendria sense la seva gent.

"Pitu" Llobet:

-La gent.

Jordi Reixach:

-El millor de la Festa és que jo i l'Anna Asbert portem molt temps sense veure'ns, però perquè un noi de divuit anys em demana que anem a parlar de la Festa i ens ajuntem un dia qualsevol per parlar-ne. Tu, si ets "festero" i ets de Blancs, ho ets tot l'any i fas el que faci falta per la Festa.

Anna Asbert:

-És el lloc on he après més a la meua vida.